

КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

ПРАКТИКА

На основание чл. 9, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор Комисията за финансов надзор приема следната практика относно ползването на кредити от дружества със специална инвестиционна цел, усвояването и погасяването им:

I. При ползването на банков кредит от дружество със специална инвестиционна цел са допустими следните варианти във връзка с усвояването и погасяването на отпуснатите кредити и участието на банката – депозитар и на банката - кредитор:

1. Първият възможен вариант е сумата по отпуснатия кредит да бъде преведена от сметка на дружеството в банката – кредитор по негова сметка в банката – депозитар, като банката – депозитар извършва всички плащания на трети лица във връзка с използването на заетите средства и съответно превежда на банката – кредитор сумите за погасяване на задълженията на дружеството по кредита.

2. Вторият вариант включва извършване на превод на отпуснатата сума от сметка на дружеството в банката – кредитор по негова сметка в банката – депозитар, като плащанията от трети лица във връзка с придобитите чрез кредита имоти постъпват по сметката на дружеството в банката – кредитор за погасяване на задълженията по кредита.

При този вариант с оглед осигуряване на контролните функции на банката – депозитар дружеството със специална инвестиционна цел следва да я информира за условията за извършване на плащанията за погасяване на кредита и банката – депозитар да се е съгласила (доколкото формалното спазване на ЗДСИЦ би изисквало постъпване на средствата в банката – депозитар, която след това да ги преведе на банката – кредитор), както и предоставяне на периодичен отчет от дружеството със специална инвестиционна цел на банката – депозитар за постъпилите по сметката в банката кредитор плащания за съответния период. Възможно е отношенията между двете банки и дружеството със специална инвестиционна цел да бъдат уредени чрез сключване на тристранно споразумение, което да определи параметрите на ползвания кредит, усвояването и погасяването му, както и предоставянето на отчети на банката – депозитар, като със сключването на това споразумение ще бъде дадено и изискваното съгласие на банката – депозитар.

Използването на този вариант ще осигури както извършването на предварителен контрол от банката – депозитар (общо за всички плащания), така и възможност за последваща проверка за осъществяването им при предварително определените условия.

3. Третият вариант включва извършване на плащанията в полза на трети лица при усвояване на кредита от сметката в банката – кредитор (без прехвърляне в банката – депозитар), като погасяването на кредита се извършва чрез превод на съответните суми от банката – депозитар в банката кредитор.

С оглед осигуряване на контролните функции на банката – депозитар дружеството със специална инвестиционна цел следва да я информира за условията за ползване на отпуснатия кредит (съответно същите трябва ясно и пълно да се определени в договора между дружеството и банката – кредитор, включително цел на кредита, необходими разходооправдателни документи за усвояването му) и банката – депозитар да се е съгласила (доколкото формалното спазване на ЗДСИЦ би изисквало постъпване на средствата в банката – депозитар, която след това да извършва плащанията), както и предоставяне на периодичен отчет от дружеството със специална инвестиционна цел на банката – депозитар във връзка с усвояването на кредита (при продължително

усвояване). Отново стои възможността, описана в предходната точка, за сключване на тристранно споразумение между двете банки и дружеството със специална инвестиционна цел.

Използването на този вариант ще осигури както извършването на предварителен контрол от банката – депозитар (общо за всички плащания от отпуснатата сума), така и възможност за последваща проверка за осъществяването им при предварително определените условия.

4. Възможен е и четвърти вариант, който да съчетава предимствата на предходните два, но същевременно ще трябва да се осигури комбинираното спазване на посочените при тези варианти условия.

II. Сметката, открита в банката – кредитор за обслужване на кредита, доколкото такава е необходима с оглед отпускането му и последващото му погасяване, следва да бъде специална сметка по чл. 2, ал. 4 от Наредба № 3 за паричните преводи и платежните системи, обслужвана при установените в договора между дружеството и банката – кредитор условия, съобразени с изложеното по-горе.

Практиката е приета с протокол № 15 от 18.03.2008 година на заседание на Комисията за финансов надзор.